

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná dospěla k nesprávnému závěru, když „účel“ dohody o vypořádání uzavřené mezi žalobkyněmi považovala za porušení článku 101 odst. 1 SFEU. Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení a/nebo nesprávného posouzení skutkového stavu.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně určila, že účastníci dohody o vypořádání byli přinejmenším potenciálně konkurenti. Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení a/nebo nesprávného posouzení skutkového stavu.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně vyložila dohodu o vypořádání, když dospěla k závěru, že dohoda nabízí větší ochranu než tu, kterou by bylo možné získat prostřednictvím patentu na výrobu. Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení a/nebo nesprávného posouzení skutkového stavu.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně vypočetla pokutu uloženou žalobkyním a pokuta je sama o sobě neopodstatněná a nepřiměřená.

Žaloba podaná dne 28. srpna 2013 — Hermann Trollius v. ECHA

(Věc T-466/13)

(2013/C 325/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Německo)
(zástupci: M. Ahlhaus a J. Schrotz, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí ECHA č. SME (2013) 0191 ze dne 31. ledna 2013 a fakturu ECHA č. 10035033 ze dne 4. února 2013; a

— uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci žalované.
 - Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neměla pravomoc přijmout napadené rozhodnutí SME (2013) 0191, protože nařízení (ES) 1907/2006 ⁽¹⁾ ani nařízení (ES) 340/2008 ⁽²⁾ neopравňují žalovanou přijmout samostatné rozhodnutí o tom, zda žadatel o registraci splňuje kritéria pro MSP.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 104 odst. 1 nařízení REACH ve spojení s nařízením č. 1 ze dne 15. dubna 1958 ⁽³⁾.
 - Žalobkyně tvrdí, že žalovaná po celou dobu komunikace s žalobkyní porušovala svoji povinnost obracet se na osobu podléhající jurisdikci členského státu v úředním jazyce tohoto státu a že toto porušení práva zabránilo žalobkyni splnit podmínky požadované k prokázání jejího postavení malého podniku.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalobkyně je ve skutečnosti malým podnikem ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ⁽⁴⁾, a napadená rozhodnutí jsou tedy věcně nesprávná.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (nařízení REACH).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH).

⁽³⁾ Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství.

⁽⁴⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků.